

Jeg tillader mig at anmode Folketingets formand om at underrette Folketinget herom.

Poul Nyrup Rasmussen

/Peter Lauritzen.«

Fra medlem af Folketinget Niels Helveg Petersen, der har haft orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han efter sin fratræden som udenrigsminister atter kan give møde i Tinget som ordinært medlem fra og med den 21. december 2000.

Dorit Myltofts hverv som midlertidigt medlem af Folketinget, jf. forretningsordenens § 41, stk. 3, litra e, er herefter ophørt fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af Folketinget Holger K. Nielsen (SF), Villy Søvnald (SF), Søren Søndergaard (EL) og Keld Albrechtsen (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens holdning til udviklingen af det amerikanske NMD-system, om NMD-systemets globale sikkerhedspolitiske konsekvenser samt om konsekvenserne for Grønland?«
(Forespørgsel nr. F 26).

Medlemmer af Folketinget Claus Larsen-Jensen (S), Charlotte Antonsen (V), Lene Espersen (KF), Anne Baastrup (SF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Susanne Clemensen (CD), Elisabeth Arnold (RV), Keld Albrechtsen (EL), Jann Sjursen (KRF), Kim Behnke (FRI) og Frank Dahlgaard (UP) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvad kan ministrene oplyse om indholdet i det svenske EU-formandskabs program samt om den danske regerings prioriteter under det svenske formandskab?«
(Forespørgsel nr. F 27).

Medlemmer af Folketinget Kim Behnke (FRI), Tom Behnke (FRI), Thorkild B. Fransgaard (FRI) og Kirsten Jacobsen (FRI) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af nævn, der er overflødige.
(Beslutningsforslag nr. B 79).

Medlem af Folketinget Poul Nødgaard (DF) m.fl. har meddelt mig, at han ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om bevilling til bevarelse af Hvidsten Kro.
(Beslutningsforslag nr. B 35).

Ønsker nogen at optage dette forslag? (Ophold).
Da dette ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Medlemmer af Folketinget Aase D. Madsen (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forespørgsel til miljø- og energiministeren tilbage:

Forespørgsel nr. F 24 om Rigsrevisionens beretning om kontrol af indbetaling af tilskud til vindmøller.

Forespørgslen er herefter bortfaldet.

Udvalget til Valgs Prøvelse har afgivet beretning om klager i forbindelse med folkeafstemning om forslag til lov om Danmarks deltagelse i den fælles valuta. Eksemplarer er blevet omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Anden næstformand (Henning Grove):
Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget forsvarsministeren.

Der er anmeldt fem spørgerere til denne spørgetime, som vil få ordet i denne rækkefølge:

1. Peter Skaarup.
2. Frank Dahlgaard.
3. Keld Albrechtsen.
4. Villy Søvnald.
5. Svend Aage Jensby.

Er der flere, der ønsker at tilmelde sig som hovedspørgere? (Ophold). Det er ikke tilfældet.

Reglerne er jo velkendte. Ministeren får ordet, hver gang et medlem har afsluttet et indlæg, og har første gang 2 minutter til rådighed og følgende gang 1 minut. Medlemmernes taletid er 1 minut.

Spm. nr. US 22**Peter Skaarup (DF):**

Jeg vil gerne stille spørgsmål omkring den situation, der er opstået, hvor en række NATO-lande og en række ikke-NATO-lande nu vil undersøge de soldater og nødhjælpsarbejdere, der har været i Kosovo og også Bosnien, og som man mener måske er blevet udsat for forskellig stråling, der gør, at de kan få leukæmi eller måske andre sygdomme.

Det er selvfølgelig noget, vi bliver nødt til at tage alvorligt fra dansk side, og derfor er det også vigtigt her i dag for Dansk Folkeparti at høre ministerens holdning til den nuværende situation.

Vi undrer os over, at ministeren ikke her i Danmark vil iværksætte en sådan undersøgelse og allerede nu har taget initiativ til det, ligesom man har gjort i en række andre lande, men der må vel være gode grunde til, at ministeren ikke har ønsket det.

I den forbindelse vil jeg da give ministeren ret i, at det jo er rigtigt, at mange af de granater, der er faldet, ikke decideret ligger i det område, hvor der har været danske soldater. Nogle gør. Men vi må så også sige, at en række af de lande, der opererer i den sektor sammen med Danmark, f.eks. Frankrig og Belgien, har taget initiativ til en sådan undersøgelse, og derfor undrer det, at man ikke har gjort det fra dansk side.

Så indledningsvis vil jeg godt spørge ministeren: Hvornår blev man første gang advaret om de risici i forbindelse med projektilerne med uran?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

For det første tror jeg, det er vigtigt at fremhæve, at der ikke er noget videnskabeligt bevis for en sammenhæng mellem udsendelse i international tjeneste og pådragelse af alvorlige sygdomme, og der er indtil nu ikke påvist nogen videnskabelig sammenhæng mellem depleteret uran, som det hedder, og leukæmi.

Imidlertid tager jeg naturligvis de presseforlydender og de konkrete tilfælde, vi har kunnet konstatere i en række af de lande, der har haft folk i tjeneste på Balkan, meget alvorligt. Vi har selv konstateret, at to personer har udviklet leukæmi blandt de 15.000 soldater, vi har haft udsendt, henholdsvis én, der har gjort tjeneste i Bosnien, og én, der har gjort tjeneste i Kroatien.

Jeg har derfor på et meget tidligt tidspunkt bedt Forsvarets Sundhedstjeneste kulegrave dis-

se informationer ved at tage kontakt til den lægefaglige ekspertise i andre NATO-lande og ved at tage kontakt til lægefaglig ekspertise i Danmark, naturligvis med henblik på, at vi kan få et så godt fagligt grundlag for de beslutninger, vi måtte træffe, som overhovedet muligt.

Vi har arbejdet med sagen i nogle ganske få dage, og vi er meget tæt på at have et grundlag for at træffe de fornødne beslutninger. Jeg skal ikke her under spørgetiden løfte sløret for, præcis hvad beslutningen bliver. Det vil ske senere, men det vil ske i meget nær fremtid.

Peter Skaarup (DF):

Altså jeg må indrømme, at jeg godt kunne ønske mig, og jeg tror også, at mange af de mennesker, der har været af sted, soldater, nødhjælpsarbejdere og andre samt familier til de mennesker, der har været af sted, kunne ønske sig, at der kom lidt mere klare svar fra ministerens side. Jeg spurgte rent faktisk, hvornår Danmark første gang blev advaret imod, at der ville være fare ved den her bestråling, og det svarede ministeren ikke på.

Jeg kan meddele, at Ritzaus Bureau i dag kan citere kilder i USA for, at man allerede i juli 1999 advarede NATO-landene om, at der var problemer, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er korrekt.

Så vil jeg også godt spørge forsvarsministeren, hvad årsagen er til, at man i Belgien og Frankrig, som er i samme sektor, som Danmark har soldater i, for allerede 9 måneder siden iværksatte undersøgelser, der betyder, at man altså har kunnet se, om der var kræfttilfælde i Belgien og Frankrig. Det undrer mig, at man ikke har hørt om det fra dansk side. Hvorfor har man ikke hørt om det? Har man måske allerede hørt om det på det tidspunkt, men ikke reageret på det fra dansk side? Det kunne jeg godt tænke mig svar på.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Ja, hr. Peter Skaarup forsøger at fremstille det, som om regeringen har afvist en undersøgelse. Det har regeringen ikke på noget tidspunkt.

Jeg har konstant sagt – det er måske lidt svært at trænge igennem medierne, men langt de fleste medier har refereret det fair – at vi arbejder på højtryk med den her sag med henblik på at skaffe et så fagligt kvalificeret grundlag for beslutninger som overhovedet muligt, og vi kommer snart tilbage med de præcise svar på de

spørgsmål, der stilles også af hr. Peter Skaarup her.

Jeg skal ikke nærmere kunne redegøre for situationen i andre lande, men jeg kan i hvert fald sige, at den form for undersøgelse, som man kalder det, der sættes i værk i de forskellige lande, stritter i alle mulige retninger, og vi har ikke noget detaljeret overblik over, præcis hvilken form for undersøgelse man sætter i værk. Der er også en række lande, der ikke har besluttet at undersøge noget.

Og så kan jeg sige, at vi har kendt til spørgsmålet om depleteret uran siden Golfkrigen.

Peter Skaarup (DF):

Det synes jeg var et meget kryptisk svar, men det sidste var et svar på det spørgsmål, jeg stillede, og det var altså siden Golfkrigen. Men kan ministeren bekræfte eller afkræfte, at Danmark allerede i juli 1999 er blevet advaret imod den specifikke bestråling i det område, hvor vi har danske soldater i øjeblikket? Golfkrigen er lang tid siden, jeg taler her om Balkan. Man siger fra amerikansk side, at der i juli 1999 er advaret imod bestråling.

Så vil jeg godt spørge: Når ni NATO-medlemslande, 16 lande i alt, allerede har iværksat de her undersøgelser og er i gang med dem, hvorfor er det så, at de danske soldater, nødhjælpsarbejdere og deres familier skal leve med den usikkerhed og utryghed, der er forbundet med, at Danmark og ministeren ikke vil iværksætte den undersøgelse?

Det signal med den undersøgelse burde ministeren kunne give her i dag. Det er jo helt oplagt, at den undersøgelse skal sættes i værk nu.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Der er ingen af vores folk, der skal leve med unødvendig utryghed, men det, jeg har behov for, er naturligvis at kunne træffe beslutninger på et lægefagligt, sagligt og korrekt grundlag.

Peter Skaarup (DF):

Nå, men jeg ved så ikke rigtig, hvordan vi skal få nogle svar her. Meningen med spørgetiden er vel, at man kan få nogle svar på de spørgsmål, der bliver stillet, og nu har jeg flere gange spurgt, om det er korrekt, at Danmark blev advaret allerede i juli 1999 af USA om, at der var bestråling.

Jeg har spurgt, om det er sådan, at Danmark i september 2000 fik at vide, at de andre lande, fortrinsvis Belgien og Frankrig synes jeg er inter-

essante, fordi deres folk opholder sig i den samme sektor som de danske soldater, på det tidspunkt iværksatte en undersøgelse. Blev man bekendtgjort med det i Forsvarsministeriet og hos regeringen?

Og endelig vil jeg spørge: Hvorfor træffer man ikke beslutningen nu om at lave den undersøgelse? Der er usikkerhed og utryghed. Vi må komme usikkerheden og utrygheden til livs, ved at vi sikrer en fuld undersøgelse også i Danmark.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg tror, jeg har sagt det før, men jeg mener, det er vigtigt at gentage endnu en gang, at der ikke er noget videnskabeligt bevis for nogen sammenhæng mellem depleteret uran og leukæmi, og der foreligger ikke noget dansk eller udenlandsk materiale, der beviser en øget forekomst af leukæmi blandt de tidligere udsendte eller en sammenhæng mellem dette og en udsættelse for depleteret uranium.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om han vil udarbejde en redegørelse for, hvornår den danske regering er blevet informeret om de ting, som ifølge Ritzau kom fra USA i juli 1999, for det er jo sådan, at bl.a. hr. Søren Søndergaard stillede spørgsmål tilbage i juni 1999, og der fik han at vide fra den daværende forsvarsministers side, at man ingenting havde, men at man da kunne spørge i NATO. Men mig bekendt er der efterfølgende ikke kommet nogen som helst meddelelser tilbage fra den daværende forsvarsminister til Folketinget og Forsvarsudvalget, og det tyder altså desværre på, at den danske regering har siddet inde med en viden, som den har holdt skjult over for Folketinget lige siden juli 1999.

Det synes jeg ærlig talt er en alvorlig sag, og jeg vil godt bede ministeren om, at vi får en redegørelse for, hvilket kendskab den daværende forsvarsminister havde til denne her sag. Jeg synes ikke, den nye minister burde indlede sin embedsperiode som forsvarsminister med at forsøge at lægge låg på en sag, som hans forgænger muligvis ikke har håndteret så heldigt.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Vi vil have denne her sag undersøgt til bunds. Derfor er det også vigtigt for os, at NATO gennemfører og leverer informationer om, hvor man har brugt denne type ammunition. Vi har et rimelig godt billede af, i hvilke geografiske

områder man har anvendt den form for ammunition på Balkan. Det er måske ikke muligt at få et fuldstændig hundrede procent korrekt billede, men vi arbejder for det første stærkt på, at vi får så præcist et billede som overhovedet muligt.

For det andet er det vigtigt for os at fremhæve, at vi mener, det er rigtigt, at NATO gennemfører en undersøgelse på baggrund af den pressemøntale, der er opstået om eventuel sammenhæng mellem konstaterede alvorlige sygdomme og depleteret uran.

Frank Dahlgaard (UP):

Vi savner stadig væk svar på spørgsmålet om, hvorvidt det danske forsvar har kendt til risikoen ved disse uranprojektiler. Ifølge dagbladet The New York Times i dag advarede USA samtlige sine allierede om, at der blev brugt denne her form for ammunition og om risiciene ved det, og det er blevet bekræftet, at Tyskland har modtaget den advarsel, og at Holland har modtaget den advarsel, det skriver The New York Times også om i dag.

Spørgsmålet er – og vi ønsker stadig væk et svar på det: Er det danske forsvar også blevet advaret tilbage i juli måned, og hvad har man gjort ved det?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan sige, at depleteret uran bestemt ikke er ukendt for det danske forsvar. Vi har kendt den form for ammunition i mange år, og jeg startede med at nævne Golfkrigen i 1990, hvor stoffet blev anvendt. Der har siden været mangfoldige lægefaglige kongresser, hvor man har diskuteret spørgsmålet, og der er indtil nu, som jeg har udtalt flere gange, ikke nogen videnskabeligt påvist sammenhæng mellem depleteret uran og leukæmi. Og vi er naturligvis bekendt med, at den pågældende ammunition har været anvendt på Balkan.

Jørgen Winther (V):

Jeg er enig med ministeren i, at der højest sandsynligt ikke på nuværende tidspunkt foreligger noget videnskabeligt bevis for sammenhængen mellem opholdet og sygdomsudvikling. Det er den ene ting.

Men virkelighedens verden er jo så, at mange soldater, som har været dernede, nu føler sig utrygge, og jeg mener, at vi helt klart skal tilbyde alle de soldater, der i dag føler sig utrygge eller har følt sig syge, en undersøgelse, så de kan

få mulighed for at få undersøgt, om der er sygdom eller tegn på sygdom, eller hvad der er galt.

Altså én ting er, at der ikke er noget videnskabeligt bevis, en anden ting er, at der altså hos mange soldater, som har været på Balkan, er denne her utryghed og frygt for sygdom. Der synes jeg, vi skylder disse soldater det allerstørste hensyn: at være imødekommende.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

For det første vil jeg benytte lejligheden til at sige, at jeg er meget glad for, at forsvarsforligspartiernes ordførere har tilladt, om jeg så må sige – hvis jeg må bruge det ord – at vi har haft arbejdsro i nogle dage, således at vi kan få så godt et fagligt grundlag for de beslutninger, der skal træffes i denne her sag, som overhovedet muligt.

Jeg har lejlighed til at orientere og briefe forsvarsordførerne her senere på dagen. Jeg vil blot understrege endnu en gang, at vi naturligvis ikke har noget ønske om, at der er nogen, der har en unødvendig usikkerhed. Derfor vil vi tage initiativ til at gøre, hvad vi kan for at imødegå den usikkerhed, der jo givetvis er skabt ikke mindst på baggrund af de presseforlydender, der har været i dansk og international presse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 23

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil vælge at køre videre med det her emne, for jeg synes ikke, der er svaret tilfredsstillende.

Ministeren sagde her til slut: Vi har naturligvis kendt til risiciene ved det her forarmede uran. Det var et svar på mit spørgsmål om, hvorvidt det danske forsvar havde modtaget den advarsel, amerikanerne sendte ud i juni måned. Hvis man har det, så er mit spørgsmål: Er det givet videre til de danske soldater i Kosovo, at der var en risiko ved denne ammunition, projektilerne, som lå rundt omkring og var fyret af, og som altså var farlige at tage op? Det er mit spørgsmål. Er det noget, man kendte til derne, og har danske soldater kendt til risiciene ved det?

Det andet spørgsmål er: Har danske soldater – dansk forsvar, flyvevåbnet, soldater på jorden – også selv brugt den form for ammunition, altså ammunition med forarmet uran?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan ikke give den præcise dato, men naturligvis er de danske soldater, der har gjort tjeneste på Balkan, blevet informeret om den fare, der kan opstå ved omgang med dette tungmetal. Der kan være tale om giftighed. Der kan selvfølgelig også være tale om, at man skal undgå at indtage vand eller fødevarer i områder, der har været påvirket af det pågældende tungmetal. Så naturligvis har denne information været givet til det danske personel, der har gjort tjeneste på Balkan.

Til det andet spørgsmål kan jeg oplyse, at dansk forsvar ikke har anvendt det, og den type ammunition har ikke været anvendt i forbindelse med øvelser i Danmark. Men som forsvarsministeren for et antal år siden har oplyst Folketinget – jeg kan ikke den præcise dato på stående fod – så har det tidligere været oplagret i Danmark forud for Golfkrigen.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen tak, det var jo et klart svar, nemlig at der er givet informationer fra det danske forsvar til vores soldater dernede om farligheden ved denne her form for ammunition, og det må jeg jo så gå ud fra er korrekt.

Jeg kunne tænke mig at spørge forsvarsministeren i denne her forbindelse: Hvis man nu beslutter i løbet af i dag eller i morgen – jeg kunne forstå, at det er meget snart – om det er rimeligt at iværksætte en helbredsundersøgelse af de soldater, der har været dernede, hvad koster så sådan en undersøgelse? For jeg går ud fra, at det er derfor, at man tøver, for der er jo ingen grund til at iværksætte noget, der er meget dyrt, hvis der ikke er nogen lægefaglig begrundelse for det. Men hvad vil sådan noget koste, hvis man sætter det i gang i den store stil?

Anden næstformand (Henning Grove):

Der var intet svar.

Så er det hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil også godt fortsætte fra det sidste spørgsmål her og som et tillæg spørge om de samme spørgsmål, jeg egentlig er fremkommet med, for jeg har ikke fået noget svar på dem.

I juli 1999 kom altså en henvendelse fra den amerikanske regering, hvilket er bekræftet af Holland og andre NATO-lande. Fik Danmark også sådan en henvendelse, og hvad medførte den af initiativer her i Danmark? Hvad er års-

agen til, at de lande, vi sammenligner os med i vores sektor i Kosovo, har gennemført undersøgelser sidste år, altså for lang tid siden, men at vi ikke har gjort det i Danmark? De to ting har ministeren ikke svaret på.

Så vil jeg godt i forlængelse af et af de øvrige spørgsmål spørge: Er det et økonomisk problem? Er det derfor, man er tilbageholdende med at lave en undersøgelse, eller hvad er årsagen? For der må være en eller anden årsag til, at det er noget, man ikke vil gøre på nuværende tidspunkt. Det er jo ærgerligt for de pårørende, de familier, de soldater, der har været af sted, men man ønsker åbenbart ikke undersøgelsen. Kunne vi så i det mindste ikke få at vide hvorfor?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan ikke svare på alle hr. Peter Skaarups spørgsmål, men hr. Skaarup får det jo til at lyde, som om det er en meget stor afsløring og hemmelighed, hvis der er informationer, der angiveligt skulle være tilgået fra amerikansk side i 1999.

Jeg vil gerne gentage, at depleteret uran bestemt ikke er ukendt, og vi har kendt til den form for ammunition i lang tid, og jeg vil gerne understrege endnu en gang, at der ikke findes noget videnskabeligt bevis på, at der er nogen sammenhæng mellem udviklingen af leukæmi og anvendelsen af depleteret uran i ammunition.

Jeg tror, det er vigtigt at understrege, at der altså ikke er skæg og blå briller i den her sag. Det er videnskabeligt kendt og har været kendt i mange år, hvilken form for alfastråling der er tale om. Der er tale om lavradioaktiv stråling. Der er altså ikke noget fantastisk spændende nyt her, der kan afdækkes i Folketingssalen.

Som jeg sagde før, så har vi kendt til den form for ammunition i mere end 10 år.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes ikke, svarene beroliger hverken mig eller formentlig andre tilhørere.

Hvad koster en sådan helbredsundersøgelse, hvis man beslutter at sætte den i gang? Er det rigtigt, som JydskeVestkysten skriver i dag, at den vil koste mellem 50 mio. og 100 mio. kr.? For det var dog en begrundelse for ikke hovedløst at kaste sig ud i noget, som Dansk Folkeparti indirekte foreslår. Eller ved man ikke, hvad det koster?

Og så til den anden ting med, at der ikke er noget lægefagligt bevis. Sådan som jeg har forstået det, er der jo mange typer af situationer. Er der ikke tale om, at dette her forarmede uran bruges som kerner i projektiler, og så rammer de og forstøves? Bruges de også i granater, som eksploderer, og som altså kan bringe det videre omkring?

Er der ikke en forskel på, hvis man tager sådan et afskudt projektil op for at tage det med hjem som en souvenir, eller hvis man indånder noget forstøvet, forarmet uran?

Det er vel ikke så enkelt? Der kan være mange situationer, og det kan være brugt på forskellig måde. Er det kun flyammunition? Eller er det også håndvåben?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg tror for det første, at det egner sig til et samråd eller en lignende form for debat, hvis vi skal ind i en våbenteknologisk diskussion.

Dernæst er der for det andet spørgsmålet om eventuelle nye initiativer. Der vil jeg henholde mig til det, jeg har sagt tidligere, nemlig at vi naturligvis gør, hvad vi kan for at undgå, at der skal opstå nogen form for unødvendig usikkerhed hos de danskere, der har gjort tjeneste på Balkan, og vi vil komme tilbage med præcise svar på de spørgsmål, der stilles, herunder også det spørgsmål, som hr. Frank Dahlgaard har stillet her, men det vil blive på et senere tidspunkt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende medspørgere: Hr. Keld Albrechtsen, hr. Villy Søvnald, hr. Helge Adam Møller og fru Eva Kjer Hansen.

Keld Albrechtsen (EL):

Den 17. juni 1999 fik Forsvarsudvalget løfter fra forsvarsministeren om at fremskaffe oplysninger fra NATO om brugen af de uranholdige granater.

Så får vi nu at vide, at USA måneden efter – altså i juli 1999 – advarede sine allierede. Regeringen har altså haft kendskab til problemet fra juli 1999, og man gav Folketinget et løfte i juni 1999 om at blive orienteret. Og der skete mig bekendt ikke en pind i hele den periode frem til i dag. Folketinget har intet fået at vide, selv om regeringen tilsyneladende har været fuldt informeret og har været i stand til at informere Folketinget siden juli 1999.

Derfor vil jeg gerne gentage spørgsmålet: Vil ministeren ikke være så sød og rar at sende en skriftlig redegørelse over til Folketinget om, hvad regeringen har vidst, og hvad Folketinget har fået at vide eller ikke har fået et vide?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan kun sige, at jeg ikke helt præcist er klar over, hvad det er, hr. Albrechtsen egentlig spørger om, men som jeg sagde før, så arbejder vi meget stærkt på, at vi skal have et præcist billede af den type ammunition, som er anvendt i Bosnien og Kosovo.

Jeg sagde før i et tidligere svar, at det ikke er sikkert, at det er muligt at få et hundrede procent fuldt dækkende billede heraf, men så præcise informationer som overhovedet muligt skal vi naturligvis have fremskaffet.

Dernæst er det vores indstilling, at NATO naturligvis skal have foretaget en dybtgående analyse af eventuelle sammenhænge mellem udviklingen af livstruende sygdomme og anvendelsen af depleteret uran i ammunition.

Villy Søvnald (SF):

Ministeren var tidligere i et svar til Venstres sundhedspolitiske ordfører inde på, at den forholdsvis eksklusive kreds af forligspartier ville blive indkaldt til et møde i eftermiddag, hvor de ville få en redegørelse.

Det tilfredsstillende dem, der har det særlige held at deltage i den der snævre studiekreds, men det tilfredsstillende jo ikke SF. Jeg synes, vi er nødt til at have i al fald to svar, som må kunne gives:

Vil ministeren for det første sørge for, at Forsvarudvalgets medlemmer i skriftlig form får den advarel, der kom fra USA? Og vil ministeren for det andet sørge for, at Forsvarudvalgets medlemmer får en kopi af den instruks, der er afgivet til de danske soldater?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Det kan være lidt svært at svare på noget, man ikke kender og ved om eksisterer. Men jeg kan sige, at jeg selvfølgelig vil bestræbe mig på, hvad jeg overhovedet kan, magter tidsmæssigt osv., også at orientere hr. Villy Søvnald om eventuelle initiativer, jeg måtte tage.

Helge Adam Møller (KF):

Flere af spørgerne har været inde på en eventuel pris for en sådan undersøgelse. Men jeg vil godt spørge, om ministeren ikke kan bekræfte, at hvis

man på et tidspunkt måtte finde det nødvendigt at iværksætte en sådan undersøgelse af 15.000 mand, vil det selvfølgelig alt andet lige beslægge et meget stort antal lægelige ressourcer og vil medføre, at andre mennesker, som venter på en undersøgelse, derved kommer til at vente længere, og at man derfor selvfølgelig kun bør iværksætte den, hvis der er bare en vis sandsynlighed for, at der er en sammenhæng. Ellers skubber man jo en række andre mennesker længere tilbage i en kø til en lægelig undersøgelse.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil meget nødig gå ind i en meget detaljeret diskussion om noget, som vi ikke har hundrede procent fod på eller kendskab til. Her i spørgetimen vil det slet ikke være muligt med sådan en type saglig diskussion.

Men jeg vil gerne understrege endnu en gang, at naturligvis ligger det mig og regeringen meget på sinde, at der ikke opstår nogen unødvendig utryghed blandt det personel, som har gjort så fremragende en tjeneste på Balkan.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg er naturligvis glad for, at ministeren i dag kan give et tilsagn om, at ministeren vil gøre, hvad han overhovedet kan for, at der ikke opstår nogen form for usikkerhed blandt de personer, der her er tale om.

Problemet er, at det er der jo allerede. Der er jo megen usikkerhed ude omkring bl.a. på grund af den offentlige debat, der nu har været om eventuelle sammenhænge.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad taler efter ministerens opfattelse imod, at de soldater, der måtte ønske det, bliver tilbudt en helbredsundersøgelse?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil ikke stå her og udtale mig i detaljer om, om der er noget, der taler imod. Jeg finder det rigtigt, at vi får lejlighed til at få drøftet det her i nærmere detaljer. Jeg vil henholde mig til det, jeg tidligere har sagt: at der naturligvis også påhviler regeringen et ansvar for, at intet af det personel, der har gjort tjeneste på Balkan, udsættes for nogen unødigt usikkerhed eller utryghed, og det vil vi naturligvis bestræbe os på.

Det er netop derfor, jeg på et meget tidligt tidspunkt, da denne her sag blev så stærkt omtalt, som den blev, tog initiativ til at anmode Forsvarets Sundhedstjeneste om at sætte sig sammen med den lægefaglige ekspertise her i

landet og indhente oplysninger fra lægefaglig ekspertise i andre lande med henblik på at skaffe et grundlag for, at vi kan træffe saglige og lægefagligt velfunderede beslutninger på området.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg gør opmærksom på, at jeg har endnu 3 anmeldte spørgsmål, og at spørgetimen slutter kl. 14.00.

Spm. nr. US 24

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren om en helt anden side af dette her granatspørgsmål, for jeg har bemærket, at man bl.a. fra russisk side har et forslag om, at det ikke skal være en NATO-undersøgelse, der skal finde sted omkring disse her uranproblemer, men at det skal være eksperter fra FN, Verdenssundhedsorganisationen og Den internationale atomenergiorganisation, som skal gennemføre en uvildig undersøgelse. Det synes jeg er et rimelig godt forslag, for civilbefolkningen i området lider jo også i dag af eftervirkningerne af det giftige uran.

Så jeg vil godt spørge ministeren, om Danmark på de NATO-ministermøder, der åbenbart finder sted i morgen, vil støtte et russisk forslag om en uvildig FN-undersøgelse af dette her granatproblem.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil sige, som jeg tidligere har sagt, at jeg finder det naturligt, at NATO undersøger denne her sag til bunds, og at Danmark lægger betydelig vægt herpå, og vi vil støtte forslag, der måtte blive fremført om at få sagen så grundigt belyst som overhovedet muligt. Jeg finder det naturligt, at NATO tager initiativ hertil.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det ville være naturligt, hvis NATO, der har haft ansvaret for dette her, stiller de oplysninger til rådighed, som man har, men jeg synes da, det ville være endnu mere naturligt, at det er FN, som har det helt overordnede ansvar, som går ind og påtager sig ansvaret for en uvildig undersøgelse, således at det ikke er dem, der har udført det her og måske har forsøgt at dække over tingene, som også efterfølgende skal undersøge sig selv. Derfor vil jeg godt insistere på,

at man overvejer spørgsmålet om en uvildig undersøgelse.

Så vil jeg spørge ministeren, om han ligesom Det Økologiske Råd mener, at brugen af disse uranforstærkede granater i det hele taget skal standses. For det kunne jo også være en logisk konsekvens af det, der er sket, at man nu standser brugen af sådanne giftige granater.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg synes, ordet uvildig lyder godt, og jeg går ud fra, at NATO, hvis man tager initiativ til en undersøgelse, også vil sikre sig den nødvendige uvildighed i en sådan videnskabeligt anlagt undersøgelse.

Det er jo således, at WHO, Verdenssundhedsorganisationen, også har udtalt sig og har udtalt sig fuldstændig i flugt med, hvad jeg tidligere har sagt: at der ikke findes noget videnskabeligt bevis for nogen sammenhæng mellem depletet uran og udvikling af leukæmi.

Derudover har jeg ikke nogen kommentarer til hr. Keld Albrechtsens ønske. Jeg tror, det er vigtigt, at vi tager én ting ad gangen. Der findes på nuværende tidspunkt ikke noget videnskabeligt bevis for en sådan sammenhæng. Men vi mener på baggrund af de oplysninger, der er kommet frem, at vi får belyst sagen så godt som overhovedet muligt, og det er den retningslinje, den danske regering arbejder efter.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så vil jeg godt spørge: Hvordan har regeringen tænkt sig at orientere Folketinget i den her sag?

Jeg undrer mig, som hr. Søvnald også gjorde, over, at der skal være et eksklusivt møde for visse partier i eftermiddag. Er det sådan, at det, der bliver oplyst på det møde, også bliver offentligt tilgængeligt og også bliver tilgængeligt for Folketinget, eller har ministeren en privat klub, som modtager oplysninger om den her sag, men ikke offentligheden og Folketinget?

Jeg synes, det kører på en utilfredsstillende måde, vil jeg gerne sige til ministeren.

Og så vil jeg godt spørge: Det er jo selvfølgelig et alvorligt problem for soldaterne, som vi skal kigge meget omhyggeligt på, men er ministeren ikke enig i, at det også er et meget alvorligt problem for den civilbefolkning, der nu lever med tusindvis af granatrester spredt rundt, som indeholder dette giftige uran, og som børnene kan lege med og blive alvorligt syge af? Og har regeringen noget som helst overblik over

den civile side af problemet? Det er jeg bange for at regeringen ikke har. Men burde det så ikke undersøges, bl.a. af FN?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kender ikke nogen eksperter, der er enig med hr. Keld Albrechtsen, og jeg har ikke hørt noget videnskabeligt grundlag for, at man kan udtale sig, som hr. Keld Albrechtsen gør – at det er giftigt osv.

Regeringen gør, hvad den kan, her fra Folketinget for at informere Folketinget i forhold til de spørgsmål, der stilles. Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen er meget vel bekendt med en række andre initiativer, der kan tages fra Folketingets side.

Jeg finder det naturligt, at regeringen har en drøftelse med de partier, der udgør kernen bag dansk forsvarspolitik, og jeg vil naturligvis bestrebe mig på – i det omfang det overhovedet er fysisk muligt at få kontakt til de øvrige ordførere – også at orientere dem. Der er ikke meget hemmeligt i den drøftelse, vi har, og jeg kan ikke forestille mig, at der er informationer, der ikke kan tilgå den brede offentlighed.

Keld Albrechtsen (EL):

En række af de her spørgsmål bliver jeg jo nødt til at vende tilbage til – ministerens måde at besvare det hele på gør det nødvendigt – men jeg vil så godt spørge: Skulle den sidste bemærkning forstås sådan, at de informationer, som ministeren i eftermiddag eller i løbet af dagen vil give til forsvarsforligspartierne, vil de øvrige partiers forsvarsordførere også få, og de vil også kunne offentliggøres til pressen og offentligheden i det hele taget? Skulle svaret forstås på den måde?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Det er ikke helt forkert.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil da godt spørge forsvarsministeren, under hvilken form de øvrige partier vil blive informeret, for det er jo rigtig, som hr. Villy Søvnald har sagt det, at hverken SF, Enhedslisten eller Dansk Folkeparti er blandt forsvarsforligspartierne, og vi har selvfølgelig en naturlig interesse i at få den samme information som andre partier, og jeg går ud fra, offentligheden også har den interesse.

Derfor vil jeg godt spørge, om forsvarsministeren vil sørge for, at alle partier får en oriente-

ring i dag, og hvis ikke, kan jeg allerede nu annoncere, bliver vi nødt til at kalde forsvarsministeren i samråd, og dér håber jeg, at ministeren vil være villig til at komme meget hurtigt.

Med hensyn til selve undersøgelserne her ved jeg, at man i Italien har gjort det, at man nu tager initiativ til, at soldater og andre, der skal af sted, gennemgår en helbredsundersøgelse, når de tager af sted, for at konstatere, om de eventuelt har leukæmi eller andre sygdomme, og så bliver de undersøgt efterfølgende, når de kommer tilbage, så man kan se, om der er sket nogen udvikling på en eller anden måde.

Der vil jeg godt spørge forsvarsministeren: Er det noget, man vil tage initiativ til i Danmark, så vi fremover kan sikre, at soldater, der skal af sted, bliver undersøgt, når de tager af sted, og når de kommer tilbage?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil blot sige, at det ikke skal skorte på information, men jeg har ikke yderligere oplysninger. Jeg synes, at hr. Peter Skaarup hele tiden forsøger at dramatisere situationen.

Vi tager naturligvis også det behørlige hensyn til de folk, det gør tjeneste på Balkan, og jeg har fuld tillid til, at Forsvarets Sundhedstjeneste håndterer den sag lægefagligt helt korrekt, men vil da meget gerne ved anden lejlighed se frem til – med stor glæde oven i købet – samråd, som hr. Peter Skaarup eller andre måtte foranledige indkaldt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 25

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes i virkeligheden selv, at det mest underlige ved den her sag, er, at vi har kendt til problemerne siden Irakbombardementerne. Det vil sige, at vi har haft næsten 10 år at samle erfaringer i.

Når ministeren siger så sikkert, at der ikke ligger noget sikkert bevis – jeg anerkender, at der er uenighed om det – skyldes det så bl.a., at man ikke anerkender de irakiske tal om stigningen i leukæmi? Siger man på forhånd, at det er et terroristisk regimes forsøg på at lave propaganda, og derfor undersøger man ikke den type af påstande? Det er dér, vi har den længste bevisperiode og dermed formentlig det mest sikre bevis, og der er ingen tvivl om, hvad irakerne siger; de

siger, at de oplever en eksplosion i småbørnsdeligheden. Men man kan selvfølgelig sige, at det er Saddam Husseins kampagne imod alt og alle, og derfor ser vi helt væk fra den.

Er ministeren bekendt med, om det er undersøgt?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan jo altså kun referere til de videnskabelige og faglige informationer, der er tilgængelige for mig, og der er ikke nogen dokumentation for, og det er ej heller fremgået af de videnskabelige kongresser om disse her spørgsmål, der har været afholdt i årenes løb, at der skulle være nogen sammenhæng.

Så jeg synes nok, man må sige, som jeg tidligere har udtrykt det – også på baggrund af de konkrete tilfælde, der er konstateret – at der ikke er noget, der tyder på, at der skulle være nogen form for videnskabelig sammenhæng.

Imidlertid synes jeg, at den usikkerhed, der er opstået, og de presseforlydender, der har været fremme, er tilstrækkeligt til, at vi nu anmoder om at få den her sag undersøgt så godt som overhovedet muligt.

Hvad kan man gøre mere?

Villy Søvnald (SF):

Man er vel også nødt til at have de meget kritiske briller på, må jeg sige til forsvarsministeren.

Jeg vil godt vende tilbage til diskussionen om, hvem der skal foretage en sådan undersøgelse. Ministeren siger, at det skal NATO. Det kan jo formentlig ikke være, fordi ministeren ikke har tillid til FN's øverste repræsentant i Kosovo – det vil jeg da ikke håbe; det er hr. Hækkerup – og det vil vel være indlysende at bruge denne, for kunne man ikke forestille sig, at NATO havde en interesse i at dække over nogle tal?

Hvis det nu viser sig, at beriget uran har nogle konsekvenser, men samtidig er et yderst nyttigt våben set i forhold til at smadre kampvogne, kunne man så ikke forestille sig, at de militære organisationer ville have en begrænset lyst til at få al viden frem? Og er det ikke det forsigtighedsprincip, vi normalt argumenterer for, når vi siger, at det ikke er f.eks. plastindustrien, der skal argumentere for plastindustriens manglende konsekvens i miljøøager?

Kan ministeren overhovedet forstå den slutning, jeg søger, nemlig at NATO kan have en selvstændig interesse i at dække over oplysninger?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Det er meget vigtigt for mig at understrege, at jeg på ingen måde har talt imod, at andre organisationer – det kan være Verdenssundhedsorganisationen, eller hvad ved jeg – undersøger disse her videnskabelige facts, der ligger på bordet, og undersøger sagen på ny. Jeg synes bare, det ville være naturligt at anmode NATO om at foranstalte de fornødne undersøgelser af denne her sag.

Kan der komme andre på banen, spørges der. Ja, det synes jeg da er naturligt at se på. WHO har tidligere været inde og har heller ikke fundet nogen sammenhæng. Måske skal de i gang med spørgsmålet igen, hvad ved jeg. Det er ikke mig, der skal tage stilling til det. Jeg vil blot sige, at vi i NATO-diskussionerne mener det naturligt at foreslå, at NATO tager på sig at få gennemført en tilstrækkelig undersøgelse, en tilstrækkelig dokumentation endnu en gang.

Villy Søvnald (SF):

Mit sidste spørgsmål var også affødt af et indslag, der var i går aftes i nyhederne. Der blev den finske tidligere miljøminister, nu leder af et FN-ekspeditionshold, Pekka Haavisto, citeret for at sige, at de indtil nu havde undersøgt 11 områder i Kosovo, der var mistænkt for uran. De havde fundet stoffet 8 ud af de 11 steder. De havde et ønske om at undersøge yderligere 200 steder, men det var de blevet nægtet adgang til at NATO.

Kan ministeren bekræfte det? Synes ministeren, det er tilfredsstillende, hvis det er tilfældet? Og forstår ministeren ikke på den baggrund, at der kan være en vis skepsis over for NATO som uvildig organisation i forhold til at foretage undersøgelser, hvis man ikke engang kan komme ind alle steder?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan hverken be- eller afkræfte det, som en hr. Haavisto skulle have sagt i nyhederne i går. Det kan jeg hverken be- eller afkræfte.

Peter Skaarup (DF):

Man kan nogle gange spørge sig selv, hvad vi egentlig har spurgetimen til, når vi ingen svar får. Jeg synes ikke, at jeg har oplevet at få et eneste konkret svar fra ministeren under denne her spurgetime. Der har trods alt være mange spørgsmål, og der har været mange spørgsmål, men ikke ét eneste konkret svar er der kommet.

Der er ikke kommet svar på, om Danmark er blevet advaret i juli 1999. Der er ikke kommet svar på, hvorfor 16 lande nu helbredsundersøger alle deres soldater, og hvorfor Danmark ikke gør det. Der er ikke kommet svar på, om man vil helbredsundersøge, når soldaterne bliver sendt af sted, og når de kommer tilbage igen, så man kan sammenligne. Der er ikke kommet svar på, om ministeren vil orientere alle Folketingets partier og offentligheden og ikke bare forsvarsforligspartierne, en 4-5 mennesker, der sætter sig sammen. Der er ikke kommet svar på noget som helst.

Så tillader ministeren sig endda at spørge: Hvad kan vi gøre mere? Jamen ministeren har jo ikke gjort noget. Ministeren har ikke sat den undersøgelse i gang, som alle de soldater, der har været af sted, gerne vil have. Vi kan jo læse om det i aviserne, og vi kan høre det på de mennesker, vi taler med, som har været af sted, både nødhjælpsarbejdere og soldater, at de gerne vil have en undersøgelse for at afklare usikkerheden, men det vil regeringen ikke, desværre.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har forstået det sådan på et Ritzautelegram fra den 8. januar, at der er ganske mange soldater, som har været på Balkan, som er kommet hjem, og som efterfølgende er døde af kræft, måske omkring 15 eller mere. Derudover er der omkring 8, som har fået konstateret leukæmi. Finder ministeren ikke, at det i sig selv er bekymrende tal? Det er jo ikke en aldersgruppe, hvor kræfthyppigheden i almindelighed er høj.

Jeg forstår ikke helt, hvordan ministeren kan tage så forholdsvis sorgløst på spørgsmålet om omgang med radioaktivt materiale. Det er ligesom om, at ministeren ikke helt forstår, at hvis man finder stumper af en granat, hvis et barn f.eks. leger i et granathul og finder stumper af sådan en granat, ja, så kommer dette barn altså i direkte kontakt med det radioaktive materiale.

Finder ministeren ikke, at det i sig selv må give anledning til, at der omgående ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja tak. Så er det forsvarsministeren.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan kun sige, at vi gør, hvad vi kan i øjeblikket for at få verificeret de tal, der er kommet frem i pressen. Det er jo bl.a. for at få dokumentation på bordet fra de andre lande, at der afholdt

des et møde i generallægekredsen den 15. januar i NATO.

Vi har i Danmark ud af de 15.000, der har gjort tjeneste på Balkan, konstateret to tilfælde, det ene fra Bosnien og det andet fra Kroatien, og vi kan med ret stor sikkerhed sige, at der ikke er anvendt den her type ammunition i Kroatien. Så der er ikke noget, der tilsiger den lægefaglige ekspertise på området, at der er en signifikant stigning i antallet af leukæmitilfælde blandt de 15.000 danskere, der har gjort tjeneste på Balkan.

Det er naturligvis dybt trist. Jeg er ked af det på de mænds vegne, der er udsat for den forfærdelige sygdom, men der er altså ikke noget signifikant bevis for, at der skulle være en sammenhæng.

Svend Aage Jensby (V):

Her i spørgetimen tog man vel sit udgangspunkt i, hvad der kan gøres for de soldater, der eventuelt kan være blevet ramt af sygdom på grund af deres tjeneste på Balkan. Og det er vel især en alliance mellem Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten, men det skal jeg lade ligge.

Jeg føler, at det er meget tilfredsstillende, og sådan har det også været, at de partier, der står bag dansk forsvar, og som har stemt for de forslag om udsendelse af soldater, er enige om – det forstår jeg ministeren kan bekræfte – at den her sag bliver undersøgt til bunds på det størst mulige saglige grundlag, og at det er det maksimalt ypperligste, vi kan gøre for de soldater, hvis sikkerhed vi alle sammen er så opmærksomme på.

Jeg vil godt spørge ministeren til slut: Skulle det nu vise sig, at det ville komme til at koste nogle penge, er vi så ikke enige om, at så finder vi selvfølgelig de penge, der er nødvendige, for at de soldater, vi har sendt ud, får en ordentlig og sikker behandling?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jensby i, at det jo ret beset ikke er min skyld, at der er nogle partier, der ikke er medlem af den klub, der udgør de ansvarlige partier, og som står bag dansk forsvarspolitik og forsvarsforlig.

Jeg er enig med hr. Jensby i, at vi finder løsninger på de opgaver, som skal løses. Også når

det har økonomiske implikationer, finder vi jo altid løsninger på det. Det ser jeg frem til også vil ske i dette tilfælde.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at ministeren er nødt til at være opmærksom på, at ét er, hvem der har lavet forsvarsforlig, og det er jo våbenbrødrene, det er vi meget bekendt med i SF, og det respekterer vi selvfølgelig, noget andet er, hvem der har stemt for, at soldater skulle sendes til Bosnien. Det har ud over våbenbrødrene også SF.

Og det betyder, at vi bliver sat i den særegne situation, hvis ministeren vælger at tolke det på den måde, som han er i gang med nu, at vi kan få lov at stemme for, når nogle skal sendes ud, men vi kan ikke efterfølgende få den dybtgående orientering om, hvad der er de faktiske forhold. Det er klart, at det betyder jo så, at SF er nødt til at revurdere, om vi kan deltage i den slags, når vi efterfølgende oplever at blive delt op i et hold A og et hold B.

Jeg skal bare gøre opmærksom på til ministerens orientering, at det i så fald er en ny tolkning i forhold til Forsvarsministeriets tolkning indtil år 2001. Jeg vil advare ministeren imod det, men det er selvfølgelig ministerens overvejelse.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Nu kan vi jo ikke have her i spørgetimen, at hr. Villy Søvndal bliver ked af det. Det er bestemt ikke formålet med min deltagelse i spørgetimen.

Jeg vil naturligvis gøre alt, hvad jeg overhovedet magter og kan, for også at orientere SF så meget som muligt om de initiativer, der tages på forsvarsområdet. Det være sig ikke alene den sag, vi diskuterer her, men også en lang række andre sager af anden karakter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Den sidste spørger er hr. Svend Aage Jensby. (Ophold). Hr. Jensby frafalder. Dermed er spørgetimen sluttet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren [om resultaterne af Det Europæiske Råds møde i Nice og om forholdet mellem Nicetraktaten og grundloven].

Af Keld Albrechtsen (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 12/12 2000).

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 58: Forslag til lov om visse aspekter af Danmarks Eksportråds virke.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 24/10 2000. Første behandling 2/11 2000. Betænkning 7/12 2000).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Samtykke til behandling

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg gør opmærksom på, at betænkningen ved en teknisk fejl først er blevet omdelt i salen her til morgen, og at sagen derfor kun med Tingets samtykke kan behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 48: Forslag til lov om kommunalt samarbejde om opkrævning og inddrivelse.

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 11/10 2000. Første behandling 31/10 2000. Betænkning 14/12 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.